

fund, for det skaber noget dynamisk effekt i samfundet; jeg hører vores nuværende velfærdsmister anerkende, at der er en tendens til stigende ulighed i vores samfund; og så hører jeg en socialordfører, som totalt bagatelliserer, at der er en stigende ulighed i vores samfund.

Så nu vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvilken skole tilhører socialordføreren – er det den tidligere socialministres, eller er det den nuværende velfærdsministers?

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:56

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg skal da gerne for den socialdemokratiske ordfører læse op, hvad jeg sagde i min tale:

Det er samtidig klart, at et samfunds sammenhæng kommer under pres, hvis der er for store økonomiske, sociale og kulturelle forskelle, og det er derfor vigtigt, at vi hele tiden sætter fokus på at give alle lige muligheder for at forbedre deres tilværelse.

I Venstre bekymrer det os da enormt meget, når vi kan se på talsamkørsler, at en ung, som kommer fra et hjem med en svag hjemmebaggrund, har 64 pct. risiko for at stå uden en kompetencegivende uddannelse, når han når det 25. år, hvorimod en ung, der kommer fra et hjem med en stærk hjemmebaggrund, kun har 14 pct. risiko for at stå uden en kompetencegivende uddannelse, når vedkommende bliver 25 år. Det er jo derfor, vi ønsker at sætte massivt ind på at bryde den negative sociale arv, for det er det, der giver den bedste forudsætning for, at alle får lige muligheder for at udvikle deres liv og komme til at leve på en måde, som er anstændig.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er yderligere en kort bemærkning til fru Lise von Seelen.

Kl. 14:57

Lise von Seelen (S):

Jeg hører i svaret ordføreren anerkende, at der er en stigende ulighed, og at det er et problem, når mennesker ikke har lige muligheder.

Jeg vil gerne spørge ordføreren: Hvis man taler kulturel ulighed, opstår den så ikke også i kølvandet af, at familier ikke har råd til, at deres børn kommer med i svømmehallen, ikke har råd til at holde fødselsdage for deres børn i lighed med de andre kammerater i skolen, ikke har råd til dette og hint, på den måde at forstå at de børn kulturelt får en helt anden opvækst end andre

børn, og det gør de på baggrund af, at familierne ikke har råd til, at de kan deltage aktivt i det kulturelle og sociale liv, der sker omkring dem? Så hvordan i alverden kan ordføreren adskille det kulturelle og sociale fra det, at der også skal være et økonomisk råderum til at leve et aktivt liv, for at man kan have lige muligheder?

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:58

Ellen Trane Nørby (V):

Det er klart, at hvis man kommer fra et hjem, hvor juletræet udgøres af en tom ølflaske med en grangren i, så er der ikke den base, der gør, at man kommer udhvilet i skole, og at forældrene tager hånd om forældreansvaret. Det er jo helt klart.

Det er jo også derfor, den her regering har sat massivt ind på at sikre, at der sker en ordentlig opfølgning omkring de her familier. Vi har sat ind på at sikre sprogstimulering allerede fra 3-års-alderen, sådan at de her børn ikke starter i folkeskolen og allerede er bagefter. Vi har indført pædagogiske læreplaner, vi har givet fripladser til idrætsforeningerne, og vi har også som det seneste indført bopakker til unge, der kommer fra socialt belastede hjem. Og det gør vi jo alt sammen netop for at gå ind og gå imod den negative sociale arv, som vi ved reproducerer sig, hvis der ikke bliver sat ind. Men det handler i høj grad om den sociale og kulturelle baggrund.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Lene Hansen.

Kl. 14:59

Lene Hansen (S):

Mens vi venter på, at regeringen skal få brudt den sociale arv, ser vi jo, at uligheden i Danmark er stigende og har været stigende siden 2001.

I den sidste årsrapport fra Socialpolitisk Forening kan man jo finde de tal, man nu har brug for, men der er især et af tallene, der bekymrer os rigtig meget. Antallet af børn, der lever i fattigdom, er siden 2001 steget med 12.000. Det må da være et tal, der gør indtryk. Ikke nok med at antallet af disse børn er steget, men der er også tal i den her rapport, der viser, at de laveste indkomster altså ikke har øget deres andel af indkomstmassen. Det har de højeste indkomster til gengæld, sådan at de rigeste i det her land nu